

عنوان مقاله:

تحلیلی از عناصر و مولفه های معمار گذشته ایران با بررسی مصادیق سنتی در راستای دستیابی به معماری پایدار

محل انتشار:

سومین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زیبا جویی - کارشناس ارشد شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس

آذین مبشر - کارشناس ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

مطالعه سیر تاریخی هنر معماری در ایران گویای نگرش قدسی معماران در ادوار تاریخ این سرزمین می باشد. هنر دینی معماری در ایران زمین از ابتدای پیدایش تا کنون، روندی تکاملی و مستمر داشته است. معماری معاصر ایران نیازمند بازشناخت اصول ماندگار و ارزشمند ادبیات معماری ایرانی و اسلامی است. هویت اصیل معماری که در تار و پود کالبد بناهای تاریخی ایران به ودیعه نهاده شده است امروز با کندوکاو و مطالعات تخصصی قابل بازیابی و بهره برداری مجدد می باشد. به منظور پاسخ گویی به این نیاز، در این مقاله؛ با استفاده از روش توصیفی تحلیلی، معیارهای معماری سنتی ایران از منابع کتابخانه ای در این حوزه استخراج و سپس با کاربرد روش تحلیل محتوا، نتیجه حاصل از مطالعات جمع بندی شده و دلالت به این امر دارد که از جمله اصول پایه کاربردی برای طراحی معماری پایدار رعایت مواردی همچون؛ پیوند طبیعت با معماری، توجه به شرایط اقلیمی و بومی سازی، صرفه جویی در مصرف انرژی و برآورد نیازهای ساکنین می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، معماری معاصر، معماری اسلامی، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572209>

